

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0313/2011

28.9.2011

BETÄNKANDE

om det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet
(2011/2145(INI))

Utskottet för utveckling

Föredragande: Cristian Dan Preda

RR\878702SV.doc

PE469.694v02-00

SV

Förenade i mångfalden

SV

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet (2011/2145(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Förenta nationernas millenniedeklaration av den 8 september 2000,
- med beaktande av det europeiska samförståndet om utveckling från 2005¹,
- med beaktande av EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken²,
- med beaktande av sin resolution av den 28 september 2006 med titeln ”Samarbeta mer, samarbeta bättre: 2006 års paket om effektivitet i EU:s bistånd”³,
- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2008 om uppföljning av Parisförklaringen från 2005 om biståndseffektivitet⁴,
- med beaktande av slutsatserna i rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) av den 17 november 2009 om en operativ ram för biståndseffektivitet⁵,
- med beaktande av slutsatserna i rådet (utrikesfrågor och utveckling) av den 14 juni 2010 om arbetsfördelningen på internationell nivå med tillägg eller ersättning av ett visst antal element⁶,
- med beaktande av slutsatserna i rådet (utrikesfrågor och utveckling) av den 9 december 2010 om ”Ömsesidig ansvarsskyldighet och insyn: Ett fjärde kapitel i EU:s operativa ram för biståndseffektivitet”⁷,
- med beaktande av den konsoliderade texten av den 11 januari 2011 om den operativa ramen för biståndseffektivitet från rådets generalsekretariat⁸,
- med beaktande av Budapestdeklarationen med anknytning till det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet i Pusan i Sydkorea (2011), som antogs under den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens tjugoförsta sammanträde i Budapest,
- med beaktande av Dilideklarationen av den 10 april 2010 om freds- och statsbyggande,

¹ EUT C 46, 24.2.2006.

² Rådets slutsatser nr 9558/07 av den 15 maj 2007.

³ EUT C 306E, 15.12.2006, s. 373.

⁴ EUT C 279E, 19.11.2009, s. 100.

⁵ Dok. 15912/09.

⁶ Dok. 11081/10.

⁷ Dok. 17769/10.

⁸ Dok. 18239/10.

- med beaktande av Bogotádeklarationen av den 26 mars 2010 om genomförandet av principerna i Accrahandlingsplanen i syd-syd-samarbetet,
 - med beaktande av Tunissamförståndet ”Targeting Effective Development” av den 4-5 november 2010 om en afrikansk agenda för utvecklingseffektivitet,
 - med beaktande av rapporten från OECD:s biståndskommitté, DAC, med titeln ”Efficacité de l’aide: rapport d’étape sur la mise en œuvre de la déclaration de Paris” (Biståndseffektivitet: lägesrapport för genomförandet av Parisförklaringen) från juni 2009,
 - med beaktande av kommissionens rapport ”Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach” från oktober 2009¹,
 - med beaktande av kommissionens arbetsdokument om EU:s handlingsplan för jämställdhet och ökat medinflytande för kvinnor i utvecklingsarbetet 2010–2015 (SEK(2010)0265) och rådets slutsatser av den 14 juni 2010 om millennieutvecklingsmålen, där rådet stöder EU:s handlingsplan på detta område,
 - med beaktande av kommissionens slutliga rapport ”Joint Multi-annual Programming” från mars 2011²,
 - med beaktande av kommissionens meddelande ”EU stärker ansvarsskyldigheten när det gäller utvecklingsfinansiering inför EU:s sakkunnigbedömning av det offentliga utvecklingsbiståndet” från april 2011 (KOM(2011)0218),
 - med beaktande av kommissionens initiativ från mars 2010 om en strukturerad dialog för ett effektivt utvecklingspartnerskap, som syftar till att hitta konkreta sätt att öka effektiviteten när det gäller det civila samhällets organisationers och lokala myndigheters delaktighet i EU-samarbetet,
 - med beaktande av del 2 av slutrapporten om utvärderingen av Parisförklaringen, som offentliggjordes i maj 2011,
 - med beaktande av sin resolution av den 15 mars 2007 om lokala myndigheter och utvecklingssamarbete³,
 - med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A7-0313/2011), och av följande skäl:
- A. Det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet bör definiera de framtida åtagandena om ett effektivare bistånd och bidra till upprättandet av en ny struktur för internationellt bistånd för att millennieutvecklingsmålen ska kunna nås till 2015 och sedan vidare.

¹ Projekt nr. 2008/170204 – Version 1.

² Projekt nr. 2010/250763 – Version 1.

³ EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 249.

- B. Principerna i Parisförklaringen fokuserar främst på mekanismer för tillhandahållande av bistånd snarare än på framgångsrika utvecklingspolitiska strategier. Accrahandlingsplanen för biståndseffektivitet har hämmats av flera faktorer: den finansiella krisen, det minskade offentliga utvecklingsbiståndet, den nya politik som förs av vissa givare som efterfrågar mer resultat på kort sikt, liksom tillkomsten av nya offentliga och privata givare som inte ingår i DAC och vars strategier inte styrs av de överenskomna normerna för samarbetet.
- C. En allt större del av det sammanlagda offentliga utvecklingsbiståndet härrör från tillväxtländer som inte ingår i OECD.
- D. De senaste övervaknings- och utvärderingsstudierna har visat att mottagarländerna gjort mer än givarländerna för att genomföra åtagandena i Parisförklaringen och Accrahandlingsplanen.
- E. Tidigare högnivåkonferenser har misslyckats med att generera de politiska påtryckningar som krävs eller en bindande rättslig ram, och därför har genomförandet av Parisförklaringen inte lyckats minska fragmenteringen av biståndet i den utsträckning som man önskat, och insynen är fortfarande bristfällig i alltför många insatser, till exempel i fråga om villkorligheten.
- F. Öppenhet och ansvar är grundläggande förutsättningar för biståndseffektivitet, inte bara mellan givarländernas och mottagarländernas regeringar, utan även mellan staten och samhället. Givarna och partnerländerna har inom ramarna för Accrahandlingsplanen avtalat att i god tid tillhandahålla utförlig information om det aktuella och framtida biståndsflödet, så att utvecklingsländerna kan utarbeta budgetar och stämma av sina beräkningar på ett mer precist sätt. Det är också av avgörande betydelse att givarländerna bidrar till att stärka parlamentet som institution samt involverar lokala myndigheter och organisationer i civilsamhället, i syfte att ge utvecklingspolitiken en fast förankring i den demokratiska processen.
- G. EU och dess medlemsstater bidrar till mer än hälften av det offentliga utvecklingsbiståndet på global nivå och spelar följaktligen en viktig roll i programmet för biståndseffektivitet.
- H. I ljuset av det fjärde forumet är det viktigt att påminna givarländerna om deras åtagande att avsätta 0,7 procent av sin BNP/BNI till utvecklingsbistånd senast 2015, införa en tydlig jämställdhetsaspekt i all sin politik och praxis i sina förbindelser med utvecklingsländerna, striktare definiera det offentliga biståndet samt respektera de fortfarande giltiga principerna i Accrahandlingsplanen. Det är nödvändigt att gå längre än det offentliga utvecklingsbiståndet och bygga partnerskap för att stödja en ny utvecklingsvision som kommer från länderna själva och är deras egen.
- I. Utvecklingsbiståndet är i ständig förändring, och tillkomsten av nya givare bör återspeglas bättre i mekanismerna för biståndseffektivitet.
- J. Principerna i Parisförklaringen bör genomsyra och tillämpas på alla former av utvecklingsfinansiering, även sådana nyskapande finansieringsmekanismer som den globala avgiften på finanstransaktioner eller de globala fonderna för finansiering av hälsovårds- och utbildningsåtgärder.

- K. I Tunissamförståndet om en afrikansk agenda för utveckling krävs att uppmärksamheten breddas från en strikt biståndseffektivitet till att även omfatta den vidare agendan för utvecklingseffektivitet. De sex aspekter som ringats in som väsentliga för Afrika när det gäller utvecklingseffektivitet är en förstärkning av den nationella förmågan, en utveckling av den demokratiska ansvarigheten, ett främjande av syd-syd-samarbetet, reflektion och insatser på regional nivå, nya partnerskap för utveckling samt en lösning på problemet med biståndsberoende.
1. Europaparlamentet understryker att EU behöver inta en ambitiös position på det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet, så att unionen väsentligt kan bidra till en fördjupning och ett fullständigt genomförande av åtagandena på området biståndseffektivitet. Med tanke på att biståndseffektivitet är viktigt för att förbättra livskvaliteten och bekämpa fattigdomen i mottagarländerna, liksom för att millennieutvecklingsmålen ska kunna nås, hoppas parlamentet att EU kommer att representeras på hög nivå i Pusan.
 2. Europaparlamentet påminner om att en av de grundläggande förutsättningarna för att förverkliga målen i agendan för biståndseffektivitet är att man fullt ut ansluter sig till principen om demokratiskt egenansvar, vilket innebär att utvecklingsstrategierna ska utgå från länderna själva och spegla åtagandena från alla berörda parter på nationell nivå.
 3. Europaparlamentet konstaterar att regeringarna i utvecklingsländerna inte har gett sina parlament och civilsamhällen det manöverutrymme som krävs för att möjliggöra ett verkligt egenansvar. Parlamentet uppmanar EU med eftertryck att stärka åtagandena från Parisförklaringen och Accrahandlingsplanen genom att främja demokratiskt egenansvar i politik, planering och åtgärder på utvecklingsområdet med hjälp av ett fullständigt engagemang och ansvarsskyldighet gentemot samtliga utvecklingspolitiska aktörer.
 4. Europaparlamentet anser att det fjärde högnivåforumet kommer att bli framgångsrikt om det mynnar ut i ett starkt åtagande om biståndseffektivitet som tar sig uttryck i tydliga och mätbara mål och klart angivna tidsfrister för genomförandet. Med tanke på bristerna i genomförandet av Parisförklaringen och Accrahandlingsplanen understryker parlamentet att det är viktigt med egenansvar för utvecklingen enligt en nedifrån-och-upp-orienterad strategi, att biståndet inte splittras upp samt att det inrättas kraftfulla, ändamålsenliga och oberoende tillsynsmekanismer för uppföljning, under medverkan av parlament och civilsamhällen på både nationell och internationell nivå. Om biståndet ska bli verkningsfullt måste det övervägas och utvärderas med utgångspunkt i dess konkreta bidrag till uppnåendet av utvecklingsmål och inte enbart utifrån insatserna.
 5. Europaparlamentet påminner om att biståndseffektivitet innebär att man gör det möjligt för fattiga länder att mobilisera sina nationella inkomster. Därför uppmanar parlamentet ännu en gång EU kraftfullt att göra kampen mot skatteparadis och skatteflykt till en absolut prioritet, samtidigt som man främjar alternativa källor till utvecklingsfinansiering, exempelvis genom att införa en global avgift på finanstransaktioner. Parlamentet uppmanar också EU eftertryckligen att öka sitt stöd till utvecklingsländerna för att hjälpa dem att genomföra skattereformer och på så sätt stödja införandet av ändamålsenliga, effektiva, rättvisa och hållbara skattesystem som kan få fattigdomen och biståndsberoendet att minska.

6. Europaparlamentet uppmanar givarländerna och mottagarländerna att vidta omedelbara åtgärder för att leva upp till åtagandena i Parisförklaringen och i Accrahandlingsplanen, vilka bara hindras av bristande politisk vilja, byråkrati och höga transaktionskostnader, exempelvis när det gäller biståndets avbindning, förutsägbarhet, villkorlighet och transparens. Parlamentet betonar särskilt att man behöver genomföra åtagandet från Accra om att givarna i första hand ska använda sig av de nationella systemen inom ramen för det bilaterala regeringssamarbetet och åtgärda bistandsflödenas oförutsägbarhet. Parlamentet väddar dessutom till givarländerna att ge företräde åt lokal och regional offentlig upphandling.
7. Europaparlamentet påminner om biståndets roll som hävstång för att stimulera en hållbar tillväxt för alla, i syfte att minska fattigdomen och bistandsberoendet och främja sysselsättningen, med hänsyn till de särskilda omständigheterna i varje land, samtidigt som man förbättrar biståndseffektiviteten i de länder som behöver biståndet bäst. Parlamentet anser också att biståndet bör ses som en tillfällig åtgärd för att stimulera en hållbar och självgående tillväxt i utvecklingsländerna, inte som en långsiktig lösning.
8. Europaparlamentet understryker att tillväxten hämmas av att vissa givares upphandlingspraxis inte tar hänsyn till den lokala ekonomin. Därför väddar parlamentet till givarna att prioritera lokal och regional offentlig upphandling, något som kommer att stärka de ekonomiska resultaten på lokal nivå.
9. Europaparlamentet påpekar att utvecklingsbiståndet inte i sig är tillräckligt för att utrota fattigdomen och att det bör vara inriktat på orsakerna till fattigdom snarare än på symtomen. Parlamentet betonar att det behövs ett effektivare bistånd som en del av en utvecklingsprocess, med målet att i mottagarländerna skapa starka, miljövänliga ekonomier där tillgången till grundläggande sociala tjänster garanteras för alla invånare och med slutmålet att komma till rätta med bistandsberoendet. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att det skapas ett klimat som gynnar anständiga arbetsvillkor, företagande och innovation i mottagarländerna, och uppmanar givarna att i första hand utnyttja lokal ekonomisk kapacitet och att arbeta aktivt för att stärka denna kapacitet.
10. Europaparlamentet efterlyser en bättre internationell samordning av fördelningen av bistånd mellan länder, så att man kommer till rätta med problemet med ”gynnade länder” och ”bortglömda länder”. Parlamentet betonar att målet att öka biståndets inverkan och få bättre resultat/valuta för pengarna inte får leda till en riskovillig utvecklingspolitik som bara inriktas på ”lätta länder”. Parlamentet insisterar på att fattigdomsutrotning och ländernas behov måste förbli de avgörande kriterierna för tilldelning av utvecklingsbistånd.
11. Europaparlamentet understryker betydelsen av en differentierad strategi för biståndseffektivitet som tar hänsyn till mottagarländernas utvecklingsnivå (minst utvecklade länder, bräckliga stater och medelinkomstländer) och deras särskilda behov. Med tanke på det stora antalet bräckliga stater och det faktum att de ligger längst ifrån att uppnå millennieutvecklingsmålen och står för 75 procent av underskottet är det viktigt att denna fråga uppmärksammas särskilt.
12. Europaparlamentet understryker att lokala myndigheter och det civila samhällets organisationer behöver delta i utvecklingspolitiken för att millennieutvecklingsmålen ska

kunna uppnås och god förvaltning garanteras. Parlamentet konstaterar att många av det civila samhällets organisationer, trots att de i Accrahandlingsplanen erkänns som legitima utvecklingsaktörer, konfronteras med en politik och praxis som hindrar deras roll som utvecklingsaktörer. Mer generellt uppmanar parlamentet givarna och partnerländerna att ge större erkänsla åt deltagandet av parlamenten, de lokala myndigheterna och civilsamhället och lägga större vikt vid en mer insynsvänlig användning av de nationella systemen.

13. Europaparlamentet påpekar att finansiellt stöd inte i sig är tillräckligt för att säkra en hållbar utveckling och att de lokala myndigheterna och den inhemska privata sektorn har en viktig roll att spela för att genomföra projekt relaterade till millennieutvecklingsmålen. Parlamentet framhåller den roll som privata företag, till exempel små och medelstora företag, spelar för att skapa välstånd, liksom staternas ansvar för att garantera stabiliteten och rättsstaten. I detta avseende betonar parlamentet vikten av god förvaltning i mottagarländerna.
14. Europaparlamentet understryker att indikatorerna för god förvaltning, varav vissa ännu är mycket omstridda, också måste diskuteras, eftersom de behövs för att fastställa kvaliteten på de strategier för delaktighet som är nödvändiga för ett demokratiskt egenansvar.
15. Europaparlamentet uppmanar partnerregeringarna att respektera och intensifiera decentraliseringsarbetet (på det politiska, administrativa och skattemässiga området) samt att stärka samordningen mellan de lokala och nationella processerna för utvecklingsplanering, för att främja komplementariteten och specialiseringen, med respekt för det lokala självstyret.
16. Europaparlamentet uppmanar givarländerna att bättre samordna och harmonisera sina insatser, förenkla sina förfaranden och sträva efter ett tätare samarbete med privata givare.
17. Europaparlamentet begär att syd-syd-samarbetet och trepartssamarbetet ska uppmuntras och främjas, eftersom detta är stödformer som bidrar till att förbättra kvaliteten och effektiviteten, kunskapsutbytet och kapacitetsutvecklingen.
18. Europaparlamentet påminner om att alla regeringar, såväl i givarländerna som i mottagarländerna, är skyldiga att respektera de mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar att dessa åtaganden, liksom ansvarsskyldigheten när det gäller internationell rätt på området mänskliga rättigheter, är avgörande för att målet om utvecklingseffektivitet ska kunna uppnås. Därför uppmanar parlamentet EU med kraft att i Pusan plädера för bindande åtgärder som kan garantera att biståndet står i överensstämmelse med konventionerna om mänskliga rättigheter.
19. Europaparlamentet understryker vikten av balans mellan uppfyllandet av vissa politiska och skattemässiga villkor och strategier som bygger på resultatindikatorerna, så att man undviker att stränga politiska och resultatmässiga krav får regeringarna i partnerländerna att avstå från att driva sin egen politik eller pröva nya, mer riskfyllda strategier, och i stället föredrar att följa givarnas föreskrifter.
20. Europaparlamentet välkomnar antagandet av EU:s uppförandekod om arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken, men understryker samtidigt att dess principer ännu inte har

genomförts fullt ut på grund av bristande politisk vilja, vilket hindrar en optimal användning av det europeiska biståndet och EU:s möjligheter att ha en drivande roll i fråga om arbetsfördelning i samband med det fjärde forumet.

21. Europaparlamentet uppmanar EU att skynda på initiativet ”Fast Track” rörande arbetsfördelningen, särskilt vad gäller genomförandet av sektorskonzentrationen, genom en omorganisation och gemensam programplanering, samt att gynna användningen av nationella system för att leva upp till åtagandet i Parisförklaringen om att i högre grad använda sig av biståndskanaler som bygger på egenansvar, genom framför allt budgetstöd.
22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ i grönboken om budgetstöd, ett initiativ som i första hand syftar till att främja den inhemska utvecklingen i partnerländerna. Parlamentet begär att kriterierna för berättigande till budgetstöd preciseras på ett sådant sätt att man utesluter risken för eventuella felbeslut eller en felaktig användning av denna typ av stöd, med beaktande av sådana faktorer som ländernas korruptionsindex.
23. Europaparlamentet understryker den framträdande roll som de nationella parlamenten har i den nya biståndsstrukturen och påminner om att de måste få stöd till en starkare lagstiftningskapacitet och få hjälp med nödvändiga ändringar, så att de kan granska alla utgifter som rör utveckling.
24. Europaparlamentet kräver att de nationella parlamenten antar landstrategidokumentet och den årliga budgeten efter samråd med civilsamhället och lokala myndigheter före den politiska dialogen med givarna, så att den demokratiska kontrollen kan utövas fullt ut.
25. Europaparlamentet påminner i detta sammanhang om det åtagande som gjorts inom rådets operativa ram för biståndseffektivitet¹, vilket syftar till att låta det ekonomiska bistånd som tillhandahålls av EU-givare bli föremål för demokratisk kontroll inom partnerländernas förfaranden.
26. Europaparlamentet uppmärksammar den viktiga roll som offentliga revisionsorgan spelar för att bistå de nationella parlamenten i deras uppgift att övervaka utgifter kopplade till utvecklingsbiståndet samt för att främja biståndseffektiviteten.
27. Europaparlamentet påminner om risken att biståndseffektivitet görs till en väldigt teknisk fråga och understryker att man måste fokusera mer på de indikatorer som hör samman med biståndets inverkan på utvecklingen och på det sätt som det rent praktiskt bidrar till fattigdomsbekämpning, jämställdhet och minskade klyftor samt till att skapa välstånd. Parlamentet anser att man, genom en närmare koppling mellan offentliga och privata aktörer på utvecklingsområdet, liksom genom att integrera tidigare erfarenheter av tillämpningen av åtagandena i Parisförklaringen och i Accrahandlingsplanen, skulle kunna förbättra programmet för biståndseffektivitet.
28. Europaparlamentet uppmanar EU att se över sin politik i fråga om arbetsfördelning, i syfte att säkerställa att övergripande frågor som mänskliga rättigheter, social integration, jämställdhet, medborgarskap och klimatförändringar inte förbises.

¹ Rådets generalsekretariat, konsoliderad text 18239/10.

29. Europaparlamentet understryker att transparens i biståndet är väsentligt för att säkerställa både egenansvar och biståndseffektivitet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att inta en ambitiös position i frågan om biståndstransparens genom att på internationell nivå främja mekanismer för att fastställa internationella normer på området, såsom det internationella initiativet för transparens i biståndet (IATI). Parlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har gjort det att underteckna och genomföra IATI.
30. Europaparlamentet ser det som viktigt att man noggrant bedömer de eventuella risker som ett ökat deltagande från den privata sektorns sida skulle kunna innebära, och att man därför bör fastställa tydliga kriterier för stöd till projekt inom den privata sektorn samt utforma strikta mekanismer för konsekvensbedömningar så att man kan säkerställa att den privata sektorns investeringar är hållbara, ligger i linje med överenskomna internationella utvecklingsmål och inte innebär en återgång till bundet bistånd.
31. Europaparlamentet anser att jämställdhet är en avgörande fråga när man utformar utvecklingspolitiken, och begär därför att denna fråga införlivas fullt ut i agendan för biståndseffektivitet och att kvinnoorganisationer aktivt deltar i alla utvecklingsprocesser.
32. Europaparlamentet betonar att det fjärde högnivåforumet även bör lägga grunden för ett mer inkluderande globalt utvecklingspartnerskap, genom att nya givare involveras mer, särskilt de länder vars metoder inte regleras av de globala normerna för biståndseffektivitet. Parlamentet uppmanar EU att inta en ledande roll i detta avseende och se till att bistånd från sådana länder stämmer överens med avtalade internationella principer om offentligt utvecklingsbistånd. Parlamentet anser att detta inte får innebära att biståndseffektiviteten urvattnas eller att dess grundläggande principer urholkas.
33. Med hänsyn till Europaparlamentets ansvar för den demokratiska kontrollen bör parlamentet fortsätta att vara involverat i den pågående omdefinieringen av programmet för biståndseffektivitet, även genom ett lämpligt deltagande vid mötet i Pusan.
34. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att fortsatt uppmärksamma biståndets kvalitet och att arbeta för en internationell agenda för utveckling.
35. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

.RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	22.9.2011
Slutomröstning: resultat	+: 21 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Charles Goerens, Catherine Grèze, András Gyürk, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Santiago Fisas Aixela, Martin Kastler, Cristian Dan Preda, Judith Sargentini
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	María Irigoyen Pérez, Wolfgang Kreissl-Dörfler